

ВИКЛАДАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В БАГАТОРІВНЕВИХ ГРУПАХ НЕМОВНИХ ФАКУЛЬТЕТІВ

Л.М. Іванченко

Старший викладач,

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

В сучасних умовах навчання студентів англійської мови на немовних факультетах передбачає різний рівень володіння іноземною мовою. В групах студенти навчаються з різним рівнем володіння іноземною мовою. Такі групи можна назвати багаторівневими. В таких групах є студенти з високим рівнем знань, а також студенти, які володіють мовою на дуже низькому рівні. Процес навчання гальмується в зв'язку з цим. В школі виділяється достатня кількість годин на вивчення іноземної мови, але тільки одиниці можуть вільно спілкуватись іноземною мовою. Вступив в заклад вищої освіти, студенти не сприймають іноземну мову як необхідну дисципліну. Таких студентів може бути третина групи. Третина володіє мовою на високому рівні, і всі інші це студенти з середнім рівнем володіння мовою.

На перших заняттях проводиться тестування студентів для визначення рівня знань. Це трохи допомагає викладачу у вирішенні проблеми. Так як зараз немає розподілу студентів по підгрупам, в групі навчаються студенти з різним рівнем знань. Навчання багаторівневих груп – дуже складна задача. Викладач таких груп має труднощі з підбором матеріалів до занять, організацією групової роботи на заняттях, визначенням потреб кожного студента, організацією самоконтролю. Так, деякі викладачі не знають з чого почати. Але, застосовуючи деякі стратегії для вирішення проблеми, викладачі зможуть добитися успіху.

Одним із способів може бути розподіл студентів на групи за результатами вступного тесту. Потім для кожної групи підбирається програма навчання. Це дозволяє сильним студентам зберегти інтерес і покращити мовну компетенцію, середня група досягає більш високого рівня, а слабка формує необхідні вміння і

навики. В багаторівневій групі викладач організовує парну роботу, або роботу в підгрупах.

Навчання в багаторівневих групах має свої переваги і недоліки. Щодо переваг: студенти можуть навчатися у власному темпі, вони стають незалежними у навчанні, розвивають тісні стосунки з одногрупниками, стають партнерами у процесі навчання. Недоліки, що виникають при навчанні в багаторівневих групах - це пошук навчальних ресурсів і матеріалів, ефективна самопідготовка в групі, визначення індивідуальних потреб кожного студента, забезпечення опитування кожного студента і зацікавленість в навчанні. В багаторівневих групах викладач має визначити проблеми кожного студента.

Викладач запрошує студентів для короткої співбесіди, щоб виявити яку мету мають студенти. Мозковий штурм в групі може також допомогти це вияснити. Викладач може запропонувати закінчити речення: «I need English to/for...».

Коли викладач визначився з формою організації студентів, виявив рівень кожного, він приступає до занять. Можна будувати урок наступним чином: робота з цілою групою, далі виконання задач в малих групах при контролі зі сторони викладача. До контролю можуть залучатися найкращі студенти, а закінчувати заняття потрібно з роботою всієї групи. А можна починати заняття з розминки, яка долучає в процес всіх студентів, половину групи поділити на пари і дати їм завдання, в цей час працювати з іншою половиною фронтально. Далі поділити цю половину на малі групи, а парам дати нові завдання. В кінці студенти працюють разом. Для ефективної роботи в групі викладач може запропонувати також вправи на заповнення пропусків, кросворди, матеріали самопідготовки, які студенти готують самі, тому вони відображають реальний рівень знань кожного студента, підготовка повідомлень (такі повідомлення можуть бути за тематикою спеціальності студентів), завдання на комп'ютері.

Н. Хесс [1], М.Петерсон, М.Хітті, Л.Теймор [2] визначили принципи, які використовуються при роботі в багаторівневих групах:

1. Це різноманіття видів діяльності. Наприклад: працюючи з лексикою, слабкі студенти з середнім рівнем знаходять в тексті речення з цими словами, сильні студенти складають власні речення зі словами. Час виконання обмежений.

2. Підтримка темпу зміни завдань і видів діяльності на занятті. Якщо темп повільний: просунутим студентам сумно, якщо темп швидкий, інші студенти не встигають. Тому треба орієнтуватись на середнього студента, але мати додаткові завдання для «просунутих» студентів.

3. Підтримка інтересу. Теми треба підбирати такі, які викликають зацікавленість студентів.

4. Спільна діяльність студентів. Це може бути підготовка проекту, плакату, перевірка робіт один одного.

5. Індивідуалізація. Кожен студент має можливість показати себе, підготувавши проект, написавши огляд або статтю, створивши сторінку в Інтернеті.

6. Встановлення порядку роботи на заняттях. На початку семестру студентів ознайомлюють з процедурою контролю, атестації, строках виконання робіт та т.і.

7. Залучення в роботу всіх студентів.

Дотримуючись цих принципів можна ефективно організувати роботу з різних видів мовленнєвої діяльності, забезпечити засвоєння навчального матеріалу, сформувати навички роботи в команді.

Література:

1. Hess N. Teaching large multilevel classes. Cambridge University Press, 2001.
2. Michael Peterson, Michael Hittie, Lynne Tamor. Authentic Multi-level Teaching Children with Diverse Academic Abilities Together Well. Detroit, Michigan: Whole Schooling Consortium, Wayne State University, 2002.